

γώρας 21 ὑπ' ἀφανρότητος ... οὐ δυνατοί ἐσμεν κ ρ ί ν ε ι ν τὰ ληθές
4. Κρίνω/κατατάσσω, estimate/include, Δημόκριτος 173.4 οὐ δί-
 καιον ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κ ρ ί ν ε ι ν. || **κρίνεσθαι** **1.** Κρίνομαι,
 be judged/be decided, Παρμενίδης 8.16 κ έ κ ρ ι τ α ι δ' οὖν,
 ὥσπερ ἀνάγκη **2.** Διακρίνω/ξεχωρίζω, distinguish/discriminate,
 Παρμενίδης 8.55 τὰντία δ' έ κ ρ ί ν α ν τ ο δέμας καὶ σήματ'
 ἔθεντο Ἐμπεδοκλῆς 62.2 ἐννυχίους ὄρηκας ἀνήγαγε κ ρ ι ν ό-
 μ ε ν ο ν πῦρ.

κρίσις **1.** Κρίση/ἀπόφαση, judgement/decision, Παρμε-
 νίδης 8.15 ἡ δέ κ ρ ί σ ι ς περὶ τούτων ἐν τῷδ' ἔστιν **2.** Κρίση/
 διάκριση, distinction, Μέλισσος 7(9) κ ρ ί σ ι ν δέ ταύτην χοή
 ποιήσασθαι τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω.

κρούνωμα. Πηγή νεροῦ, source of water, Ἐμπεδοκλῆς 6.3
 Νῆστις θ', ἡ δακρύοις τέγγει κ ρ ο ύ ν ω μ α βρότειον. Πρβλ.
 κρήνη, πηγή.

κρυμός (συνών. ψῦχος, ἀντίθ. ἀλέα, θερμότης). Κρύο/ψῦχος,
 cold, Δημόκριτος A 152 (DK II 125,38) οὐκοῦν ἐν κ ρ υ μ ῶ
 μέν, φησὶν ὁ Ἀβδηρίτης, συμμένει, ἐν ἀλέα δέ ὡς τὰ πολλὰ ἐκ-
 πτύεται (sc. τὸ ἔμβρονον).

κρύπτειν. Κρύπτω/ἀποκρύπτω, conceal, Ἡράκλειτος 93 ὁ
 ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κ ρ ύ-
 π τ ε ι ἀλλὰ σημαίνει. || Ἡράκλειτος 95 ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον κ ρ ύ-
 π τ ε ι ν ... κ ρ ύ π τ ε ι ν ἀμαθίην κρέσσον || **κρύπτεσθαι.** Ἡρά-
 κλειτος 123 φύσις ... κ ρ ύ π τ ε σ θ α ι φιλεῖ.

κρύφος. Κρύψιμο, concealment, Ἐμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως
 Ἀρμονίης πυκινῷ κ ρ ύ φ ω ἐστήρικται.

κτᾶσθαι. Ἀποκτῶ / κερδίζω, acquire/gain, Ἐμπεδοκλῆς
 110.4 ἄλλα τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' έ κ τ ή σ ε α ι 129.2 δς δὴ μή-
 κιστον πρραπίδων έ κ τ ή σ α τ ο πλοῦτον 132.1 ὄλβιος, δς θείων
 πρραπίδων έ κ τ ή σ α τ ο πλοῦτον Δημόκριτος 276 οὐ δοκεῖ μοι
 χρῆναι παῖδας κ τ ᾱ σ θ α ι 278.2-4 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων
 δοκεῖ εἶναι παῖδας κ τ ή σ α σ θ α ι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός